

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 27.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 27.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

като разгледа дело номер **11476** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба на Д. А. Г., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния й представител адв. И. А., против Министерство на вътрешните работи, [населено място], ул. „6-ти септември“ № 29 с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

С исковата молба се претендира сума от 300 (триста) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, представляващи пряка и непосредствена последица от незаконосъобразно налагане на административно наказание (с НП № 19-0322-000547 от 23.04.2019 г. към ОД-МВР С.). Претендират се и направените в настоящото производство разноски.

В съдебно заседание, ищцата, редовно уведомена, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Министерство на вътрешните работи, редовно уведомен, се представлява от юрк. Ц., която оспорва исковата молба, като счита, че предявеният иск по реда на ЗОДОВ срещу МВР е неправилен и незаконосъобразен. Счита, че отделните областни дирекции са самостоятелни юридически лица и съответно носят отговорност по такъв вид искове. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К., който моли исковата молба да бъде отхвърлена. Счита, че ищцата е насочила исковата си претенция към лице, което не може да бъде пасивно легитимирано да отговаря по този иск.

Настоящият съдебен състав намира исковата молба за **НЕРЕДОВНА**. Посоченият в нея ответник не кореспондира с юридическото лице, в състава на което се намира административният орган, чиито акт е отменен.

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, причинени на граждани и юридически лица. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността е обективна и не е обвързана от наличието или липсата на вина у длъжностното лице, пряк причинител на вредите. Елемент от фактическия състав на отговорността на държавата е установяване незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държавния орган. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, отменен по съответен ред, действие или бездействие на административен орган по повод изпълнение на административна дейност, настъпила вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да било елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно чл. 205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинените вреди.

От така очертаната разпоредба е видно, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето, претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия. Но отговорността на държавата не е безусловна. За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл. 1 от ЗОДОВ предпоставки - незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, вреда от такъв административен акт, причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В настоящия случай искът е насочен срещу ненадлежен ответник - МВР, което не е юридическото лице срещу което следва да бъде предявен иска, а ответник следва да бъде ОД на МВР – С., като съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т.2 от ЗМВР и ал. 2 от ЗМВР същото е самостоятелно юридическо лице на бюджетна издръжка. Съгласно §. 1, т. 6 от ДР на АПК поемането на разноски от административния орган е поемане на разноски от юридическото лице, в чиято структура е този орган. В случая това юридическо лице е ОД на МВР – С., съобразно чл. 37, ал. 2, вр. с чл. 37, ал 1, т. 2 ЗМВР. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на бюджета на ОД на МВР - С., чието структурно звено е РУ П.

Пасивно легитимирани по тези иски са съответните държавни органи-юридически лица, тъй като по исковите за обезщетяване на вреди, причинени на граждани, пасивно легитимирани е държавният орган, с който длъжностното лице, причинител на вредата, е в трудови или служебни правоотношения. Отговорността на държавния орган се обосновава с качеството му на възложител на работата, която се извършва в негов интерес, и с правото му на подбор на съответните длъжностни лица за изпълнение на определени трудови или служебни функции.

Следва да бъде посочено, че определянето на ответника по иска с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ е в разпореждане на ищеца, но ал. 2 задължава съдът да укаже на лицето, че посоченият в исковата молба ответник не отговаря на изискванията на ал. 1

от чл. 205 от АПК.

Предвид гореизложеното, съгласно чл. 205 АПК искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Процесуалната легитимация на ответника е сред положителните процесуални предпоставките за възникване на правото на иск. Липсата ѝ би обосновала извод за недопустимост на иска. Ето защо, съдът следва да отмени определението си за даден ход по същество на делото и да даде възможност на ищец в 7 дневен срок от съобщението да посочи надлежния ответник по иска си.

При неизпълнение производството по делото ще бъде прекратено.

Воден от горното и на основание чл. 130 ГПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 30-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ свое протоколно определение от 25.06.2020 г., с което е даден ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба на Д. А. Г., ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на вътрешните работи, с адрес: [населено място], ул. „6-ти септември“ № 29, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищцата в 7 дневен срок от съобщението да посочи по делото като ответник юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

При неизпълнение ще прекрати производството по делото.

Определението не подлежи на касационно обжалване. Да се съобщи на страните.

СЪДИЯ: